

Leif Skarsjø

Fredag 26. april 1968

Før talen

Bach-Gounod: Ave Maria

Leid, milde ljós, igjennom skoddeim,
Leid du meg fram!
Eg gjeng i myrke natt langt frå min heim,
Leid du meg fram!
Før du min fot; eg treng ei sjå min veg
So langt og vidt — eitt steg er nok åt meg.

Du veit det vel, eg bad ei alltid so:
Leid du meg fram!
Eg vilde velja sjølv min veg, men no
Leid du meg fram!
Eg vilde leva vilt, var stolt og strid
Og stor i mod — å gløym den dårskaps tid!

Di makt hev signa meg, då veit eg visst
Du leider enn
I myr og fjell og heid, og so til sist
Ein morgon renn,
Då til meg smiler engleåsyn blid,
Som eg hev elska fyrr, men mist ei tid.

Efter talen

Gud når du til opbrudd kaller,
Hele livets dag trer frem:
Barndom, ungdom, moden alder,
Arbeid, hvile, gjerning, hjem.
Alt jeg ser i dødens port:
Sorg og glede, smått og stort.

Takk for alle livets gleder,
Tusenfryd ved veiens kant,
Takk for sorgens stille steder
Takk for hver en venn jeg vant!
Takk for minner, takk for håp,
Takk for smertens bitre dåp!

Gud, som mig til arbeid kalte,
Og som nu mig hvile bød,
Du som mine dager talte,
Og som gav mig livets brød,
Hjelp mig i den siste vakt!
Klæd mig i din hvite drakt!

Agathe Backer Grøndahl: Mot kveld

Før jordfestelsen

Så ta da mine hender og før mig frem
Inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, enn ei et fjed;
Hvor du mig fører ene, jeg følger med.

La intet mer oss skille, ta helt mig hen,
Og gjør mig ganske stille, o sjelevenn!
Ved dine føtter ene er barnet trygt.
På dig, på dig alene min tro er bygt.

Efter jordfestelsen

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd
Min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før mig frem
Inntil jeg salig ender i himlens hjem!